

**WÓJT GMINY
JERZMANOWICE - PRZEBINIA**

32-048 Jerzmanowice 372B;
tel. (12) 38 95 247, 022, 056; fax (12) 38 95 521
NIP: 677-20-19-451 | REGON: 000535043
www.jerzmanowice-przebinia.pl
gmina@jerzmanowice-przebinia.pl
Konto: 40 8589 0006 0150 0000 0390 0009

Generalny Dyrektor

Ochrony Środowiska

ul. Wawelska 52/54

za pośrednictwem

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie

Pl. Na Stawach 3, 30-107 Kraków

IR.6720.1.1.2016.AB

Jerzmanowice, 2016-01-11

WNIOSEK

o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia od rozstrzygnięcia/postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie zawartego w piśmie znak: OP-1.610.1.20.2014.KG.AD z dnia 3.12.2015r., doręczonego w dniu 7.12.2015r., o odmowie uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przebinia.

Na podstawie art. 58 k.p.a. wnoszę o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia od rozstrzygnięcia /postanowienia jw.

Uzasadnienie

Przyczyną wniesienia zażalenia z uchybieniem terminu był fakt, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie dokonał odmowy uzgodnienia przedmiotowego studium w niewłaściwej formie, tj. pisma informującego o zajęтым stanowisku, zamiast w formie postanowienia oraz bez pouczenia o możliwości złożenia zażalenia na przyjęte w tym piśmie rozstrzygnięcie, wprowadzając tym samym wnioskodawcę w błąd, a co w konsekwencji skutkowało tym, że Wójt Gminy nie złożył zażalenia w 7 dniowym terminie.

W doktrynie wskazuje się, że w prawie administracyjnym nie jest możliwe przyjmowanie fikcji powszechnej znajomości prawa i nie można, np. względem adresatów rozstrzygnięć administracyjnych, kierować wymogu znajomości prawa jako obowiązku. Pouczenia należą do jednych z najbardziej istotnych informacji z punktu widzenia strony. Strona nieprawidłowo poinformowana o swoich prawach nie może ponieść negatywnych konsekwencji, sprowadzających się do braku rzeczywistej możliwości ponownego rozpatrzenia jej sprawy.

Należy zaznaczyć, że procedurę normującą uzgadnianie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy zawierają regulacje ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2015.199 j.t.), zwanej dalej u.p.z.p. Obowiązek współdziałania organu opracowującego projekt zmiany studium z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska wynika z art. 11 pkt 6 lit. j w związku z art. 27 u.p.z.p. Po myśli tych unormowań wójt występuje o opinię dotyczącą rozwiązań przyjętych w projekcie studium do regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Normę przewidującą współdziałanie tych organów zawiera także art. 13 ust. 3a, art. 16 ust. 7 i art. 30 ust. 3 u.o.p. Powyższe przepisy zobowiązują organ opracowujący projekty aktów planistycznych, aby uzgodniły z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska projekty tych planów, jeżeli mogą one wpływać negatywnie na strefy chronione przepisami u.o.p. tj. rezerwat przyrody, park krajobrazowy i obszar Natura 2000. Kwestionowane rozstrzygnięcie RDOŚ jest w istocie postanowieniem, które zostało wydane na podstawie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz. 267 ze zmianami), zwanej dalej "K.p.a.", mimo nie zastosowania aktu wprost w tej formie. Wynika to z jednoznacznego brzmienia art. 24 ust. 1 u.p.z.p. zgodnie z którym organy, o których mowa w art. 11 pkt 6 tej ustawy, w zakresie swojej właściwości rzeczowej lub miejscowej, opiniują i uzgadniają, na swój koszt projekt studium. Uzgodnień dokonuje się w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W tym miejscu należy wskazać na pogląd NSA wyrażony w wyroku z dnia 6 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1097/09, w którym stwierdzono, że do kontroli postanowienia dotyczącego uzgadniania studium lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie ma zastosowania model kontroli unormowany w art. 98 u.s.g. Wyrażono też pogląd, że uzgadnianie dotyczące studium lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może być traktowane tak samo jak zajęcie stanowiska, o którym mowa w art. 89 u.s.g. gdy prawo wiąże ważność rezultatu działania organu administracji z zajęciem stanowiska przybierającego formę zatwierdzenia, uzgodnienia lub zaopiniowania przez inny organ, ale gdy rezultat ten nie ma charakteru rozstrzygnięcia. Skoro zaś postanowienie dotyczące uzgadniania projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest wydawane w procesie decyzyjnym kończącym się rozstrzygnięciem organu administracji, to tym samym nie można go zakwalifikować do stanowisk, o których mowa w art. 89 ust. 1 u.s.g. Tak więc nie może być w przypadku tego postanowienia stosowany art. 98 ust. 1 u.s.g. Pogląd ten podzielił NSA w postanowieniu z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt II

OSK 197/15 wskazując ponadto, że w kwestii poglądu, że skoro ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dopuszcza ingerencję innych organów administracji w sposób kształtowania polityki przestrzennej gminy w ramach procesu planistycznego, przewidywać musi równocześnie mechanizm ochrony samodzielnego kształtowania polityki przestrzennej przez gminę. Ochronie tej służy stosowanie art. 106 K.p.a. i przewidzianych tym przepisem środków ochrony. W tym kontekście regulacja art. 24 ust. 1 u.p.z.p. jest rozwiązaniem szczególnym w stosunku do trybu z art. 98 w zw. z art. 89 u.s.g.

Stąd w przedmiotowym przypadku należy uznać, że rozstrzygnięcie RDOŚ jest postanowieniem, na które przysługuje zażalenie.

Należy zaznaczyć, że w tym kontekście organ nie ma podstaw by badać, czy składający zażalenie uprawdopodobnił brak winy w uchybieniu terminu do złożenia odwołania. Przesłanka ta bowiem została niewątpliwie spełniona, skoro to właśnie organ I instancji zaniechał rozstrzygnięcia sprawy w formie postanowienia zawierającego wszystkie elementy przewidziane prawem, w tym pouczenie o trybie i terminie wniesienia odwołania (art. 124 § 1 k.p.a.). Z ostrożności procesowej wskazuje jednak, iż wiedzę co do w/w wadliwości zastosowanej przez RDOŚ formy rozstrzygnięcia i tym samym o braku pouczenia o środkach zaskarżenia, powziąłem w trakcie konsultacji prawnych, jakie zasięgnąłem od zewnętrznej Kancelarii Prawnej przy zleceniu jej przygotowania procedury związanej ze sporządzeniem skargi do WSA na dokonaną czynność odmawiającą uzgodnienia, co do której obowiązują inne terminy. Wskazano mi wówczas orzeczenia Sądów administracyjnych odrzucające takie skargi właśnie z uwagi na niewyczerpanie środków zaskarżenia zgodnie z k.p.a.

Załącznik:

Zażalenie na postanowienie OP-1.610.1.20.2014.KG.AD z dnia 3.12.2015r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie

Z poważaniem

WOJEWÓDZKA
Adm Fiaśnik

Otrzymują:

1. Adresat.

2. a/a.

